

КІКВАДЗЕ

Володимир Гургенович

Випускник технологічного
факультету (1983)

Генеральний директор
Житлово-будівельного комбінату № 5
у м. Харкові

Народився 11 червня 1959 р. в м. Дніпродзержинську в родині військових Гургена Опанасовича й Галини Никифорівни Кіквадзе.

Трудовий шлях Володимира Гургеновича почався з посади слюсаря на міському молокозаводі в Дніпродзержинську. В 1978 р. вступив до Дніпродзержинського індустріального інституту ім. М. І. Арсенічева, який закінчив у 1983 р. Під час навчання талановитого й відповідального хлопця обрали комсоргом факультету.

Закінчивши інститут, Володимир Кіквадзе працював інженером-стажером у Дніпродзержинській філії Державного науково-дослідного і проектного інституту азотної промисловості. З 1983 до 1985 р. служив у армії, де був начальником служби озброєння розвідувального батальйону.

Після демобілізації Володимир Гургенович працював начальником зміни механічного цеху на Придніпровському хімічному заводі м. Дніпродзержинська. У 1985–1992 р. молодий спеціаліст очолював комітет комсомолу управління. Ця робота вимагала від Володимира Кіквадзе постійного тісного спілкування з людьми, тому, працюючи комсоргом, він отримав можливість реалізувати свій потенціал організатора та відшліфувати лідерські здібності.

Здобувши на виробництві чималий досвід управління, у 1992–1999 рр. Володимир Гургенович Кіквадзе втілював його в життя, працюючи в комерційних структурах. Він завжди надавав велику увагу своєму фаховому розвитку, вдосконаленню навиків роботи з людьми, вмів застосовувати на практиці професійні знання та неабиякий виробничий досвід, завдяки чому мав беззастережний авторитет і велику повагу серед колег. Тому цілком заслуженим і логічним стало призначення Володимира Кіквадзе на керівні посади в московському холдингу ТОВ «Легато Консалтінг», де він працював із 1999 до 2009 р.

Упродовж усього трудового шляху Володимир Кіквадзе наполегливо зростав як фахівець, ніколи не втрачаючи нагоди повчитися, набути нового досвіду та отримати корисну інформацію. Але головною його рисою завжди залишалася глибока гуманність, небайдужість до навколишніх. Володимир

Гургенович завжди переймався всіма успіхами та негараздами колег, знав, чим живе та чого потребує трудовий колектив загалом і кожен його член зокрема. Небайдуже ставлення до роботи, вміння та бажання досягати результату, зусилля, прикладені для цього — це риси характеру Володимира Кіквадзе, які повсякчас приваблювали до нього людей. У всіх колективах, де працював, він незмінно мав велику повагу та довіру. Для підлеглих завжди був прикладом сумлінного ставлення до службових обов'язків, відповідальності, служіння, суворого дотримання дисципліни.

Завдяки цілеспрямованості, професіоналізму, досвіду господарської та управлінської діяльності у 2009 р. Володимир Гургенович Кіквадзе став генеральним директором житлово-будівельного комбінату ЖБК-5 у м. Харкові.

Особливе місце в біографії Володимира Кіквадзе належить спорту. Товариші юності, з якими грав у одній команді, й досі відгукуються про нього з величезною повагою, як про неперевершеного майстра гри у футбол і хокей. Володимир Гургенович мав усі якості справжнього спортсмена: ініціативність, стратегічне мислення, вміння утримувати й вести м'яч і шайбу, високу швидкість бігу та витривалість. Та найголовнішою рисою В. Г. Кіквадзе як спортсмена було те, що він чудово грав у команді, відчував не тільки ритм і пульс гри, але й кожного гравця. Психологічні установки спортсмена багато в чому визначали і його поведінку в діловій сфері — на будь-якій посаді він залишався командним гравцем із високим рівнем самовіддачі, що вмів не тільки сам працювати на результат, а й спрямовувати та надихати на результативну роботу колег.

Людські якості Володимира Гургеновича виявилися і в його ставленні до родини. Зі своєю майбутньою дружиною Наталією Олександрівною Кіквадзе, тоді студенткою паралельної групи, він познайомився у стінах рідного університету. Пара прожила в мирі, злагоді та коханні все життя, виховавши доньку Анну, яка успадкувала найкращі риси обох батьків. Анна Володимирівна подарувала Володимирі Гургеновичу й Наталії Олександрівні чудового онука, Федора Костянтиновича Подміногіна.